

кло. Сетнѣ той измѣниж сабиж-тж, и сичко болярство и воинство спустихж щитовы, саби и сичко оружкѣ на земж-тж. Напоконъ той наконъ съ боляры-тѣ и воискары-тѣ даде вѣрнж клятвж, клѣ ся врѣзъ оружкѣ во име Перуново, да дрѣжи законъ и вѣрж, да има правж любовь *«ко вѣмъ, иже суть подъ рукою его свѣтлаго князя необлазно и неприложно, доколь солнце свѣтитъ и миръ стоитъ, и да будетъ защита и ограда русскимъ людемъ, и да сохранитъ азъ и иже со мною и подо мною, да имъемъ клятву отъ бога, и въ него же вѣруемъ, да будемъ злати, яко злато, и своимъ оружіемъ да испъчени будемъ».*

Кога Святославъ сврѣши клятвж-тж поднесохж му здравицж-чящж съ брагж, пѣснопойци запѣхж заздравиж пѣсень, той ся поклони на четыр'-тѣ страны, испи здравицж-тж, и поче да хвали и да слави Бога, и сѣдиж *«на столѣ дѣдни и отни».*

Кога дойде пролѣтъ, Святославъ начинж да събира войскж. Славяне, Чуди, Кривичи, Мери, Древляне, Радимичи, Поляне, Северы, Хрѣвате, Дулебы и Тиверци, съ общо име Русси, събрахж ся на брѣг-атъ на рѣкж Днѣпръ.